

گزارش یکفریدون حسن

انتقام فوتبال از سیاست

بدون تردید جام جهانی ۲۰۲۶ سیاسی‌ترین جام جهانی تاریخ فوتبال جهان بود. جامی که یک‌شنبه شب با قهرمانی تیمی تمام شد که رئیس‌جمهور کودک‌کش و متجاوز این جام اصلاً دوست نداشت جام قهرمانی را به کاپیتان آنها تقدیم کند.

بازیکنان اسپانیا به‌خط شدند و رئیس‌جمهور قمارباز امریکا بعد از ۱۲۰ دقیقه از پشت شیشه ضدگلوله حفاظتی بیرون آمد تا در کنار ملیجک خود اینفانتینو مدال‌های تیم قهرمان و جام قهرمانی را به بازیکنان اسپانیا بدهد، اما بازیکنان اسپانیا خوب می‌دانستند که با چه موجودی طرف هستند. رئیس‌جمهور نژادپرست، جنگ‌افروز و کودک‌کشی که صحنه فینال جام جهانی را به محلی برای سفید کردن خود تبدیل کرده بود. ترامپ آمده بود تا باز هم مثل ماجرای فینال جام باشگاه‌های جهان مستعربازی دربیاورد و خودش را خوب نشان دهد و بازیکنان اسپانیا این را خوب می‌دانستند.

برخورد‌های سرد، تمایل نداشتن به دست دادن با ترامپ و رد شدن سریع از مقابل او کاری بود که از دست بازیکنان اسپانیا برمی‌آمد و بعد از آن نوبت کاپیتان بود که دست

ترامپ را به گوشه‌ای بفرستد تا آنها بتوانند بدون حضور منحوس او جشن قهرمانی‌شان را برپا کنند. نمی‌خواستند کنار کسی بایستند که کشورشان را تحقیر و تحریم کرده است.

رئیس‌جمهور فاسد امریکا به‌طور حتم نمی‌خواست شاهد شادی نخست‌وزیر اسپانیا و مردم این کشور باشد. به هر حال دولت اسپانیا طی سال‌های اخیر بارها در حمایت از مردم مظلوم فلسطین مقابل امریکا و رژیم صهیونیستی قدام‌گرفته است. دولت اسپانیا در جریان جنگ تحمیلی امریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران هم حاضر نشد طرف امریکا را بگیرد و سمت درست تاریخ را انتخاب کرد. مردم اسپانیا نیز همسو با دولت‌شان در حمایت از فلسطین و ایران سنگ تمام گذاشتند. پس بیهوده نیست که بگویم ترامپ قمارباز اینجا را هم باخت و مجبور شد جام را به تیمی تقدیم کند که فریاد شادی قهرمانی‌اش هم در فلسطین شنیده شد، هم در ایران و هم در بسیاری از کشورهایی که زخم‌خورد سیاست‌های کنفی امریکا و رژیم صهیونیستی هستند. سیل پیام تبریک از سوی مسئولان کشورهای مختلف به دولت و مردم اسپانیا این را ثابت می‌کند.

اشک کینگ لئو هم در آمد

قرار نبود آخرین جام جهانی لیونل مسی اینگونه ناراحت‌کننده و پر از اشک و ناله باشد. پایان جام ۲۰۲۶ برای کاپیتان آرژانتین تلخ‌تر از حد ممکن رقم خورد. خودش و هوادارانش منتظر بودند اشک‌های لئو از سر شادمانی برای قهرمانی آلبی سلسسته در جام جهانی باشد، نه بابت شکست و شرمندگی مقابل هواداران!

عملکرد شاگردان لیونل اسکالونی ضعیف‌تر از حد انتظار بود و از همه بدتر اینکه اثری از لیونل مسی در زمین دیده نمی‌شد. ستاره‌ای که چهار سال پیش در قطر جام قهرمانی را بالای سر برد، در جام ۲۰۲۶ کاری از دستش برنیامد و نایب‌قهرمانی آرژانتین تیری بود بر قلب او. مسی باز هم در ورزشگاه مت‌لایف نیوجرسی طعم شکست در فینال را چشید و زجر این‌بار با باخت ۱۰ گل پیش قابل مقایسه نیست. در فینال کوپا آمریکا ۲۰۱۶، لئو هم پناثلی از دست داد و هم جام قهرمانی را. با این حال شکست در جام جهانی با دیگر باخت‌ها فرق دارد. این جام جهانی آخرین حضور مسی در این تورنمنت بود و مهاجم ۳۹ ساله همانند کریس رونالدو دیگر باید جایش را به جوان‌ترها بدهد. با این حال تلخی‌های ۱۰ سال پیش دوباره در همان ورزشگاه تکرار شد و این‌بار کاپیتان از فرط ناراحتی و شرمندگی روی زمین نشست و اشک‌هایش را از هیچ‌کس پنهان نکرد.

از طرفی مسی حتی در رقابت بسا کیلیان امباپه نیز کم آورد و خداحافظی او پس از پایان تورنمنت بود. علت اینکه چرا کاپیتان قبل از این بازی مهم چنین پامی را به هوادارانش داد را کسی نمی‌داند، ولی طبیعتاً بی‌دلیل و بدون برنامه‌ریزی نبوده است. بعد از باخت آرژانتین، لئو از شدت ناراحتی حرفی نزد، ولی در جام جهانی بعدی او ۴۲ ساله خواهد بود و حضور دوباراش در زمین دور از انتظار است.

فریدون حسن

هر منتقدی وطن‌فروش نیست آقای قلعه‌نویی

هنوز یک عذرخواهی به مردم بدهکارید

فوتبال همین است. یا آرژانتینی‌ها یک‌صدامسی را بعد از بازی تشویق کردند؛ گاهی برنده می‌شوید و گاه بازنده. در واقع مردم بهتر از هر کسی می‌دانند چه زبانی باید لب به انتقاد باز کند و چه زمان به تشویق بپردازند. آنها بهترین کارشناسان هستند، اما برای قلعه‌نویی هیچ‌گونه انتقادی ندارد و قبل از آنکه لب باز کند برای مطرح کردن هر گونه پرسشی، باید رزومه خود را نشان دهد و اگر تأیید شد، شاید بتواند سوآلی بپرسد.

نه صرفاً قلعه‌نویی که فدراسیون هم باید بابت عدم کسب نتیجه‌ای که تیم ملی فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری بدان نزدیک بود از مردم بوزش بطلبد، بدون گرفتن گارد و قیافه حق به جانب، چرا که هر منتقدی صرفاً وطن‌فروش نیست و اتفاقاً وطن‌پرست است که بابت عدم صعود ایران انقدر ناراحت شده که امروز صدایش درآمده است. امروز وقت بازنگری عملکرد تیم است و رسیدن به پاسخ این سؤال که چرا نتوانستیم صعود کنیم اما قبل از آن، سرمربی تیم ملی و فدراسیون باید از مردم عذرخواهی کنند.

راحت‌تری بودیم، اما مارتینز با مهارهای درخشان خود اجازه نداد این اتفاق بیفتد. او چندین موقعیت عالی را مهار کرد و کار را برای ما بسیار سخت کرد. این یک پیروزی سخت، ولی شیرین و ارزشمند بود. در طول بازی کنترل خوبی داشتیم و موقعیت‌های زیادی خلق کردیم، اما آرژانتین تیمی جنگنده و باکیفیت است و تا آخرین لحظه مقاومت کرد. فران تورس گل پیروزی را به ثمر رساند و ما توانستیم جام را بالای سر ببریم. این لحظه‌ای تاریخی برای فوتبال اسپانیا و همه مردم کشورمان بود.»

لطف خدا

از نظر فران تورس، زنده گل قهرمانی، اسپانیا با نکیه بر توانایی‌ها و اتحاد تیمی توانست مسی را مهار کند و قهرمان جام جهانی شود؛ «گل قهرمانی من متعلق به ۴۷

گزارش ۲ دنیا جدیدی

قلعه‌نویی را هرگز بدون گارد به یاد نداریم. او در هر صورتی طلبکار است و در حال مقابله با دشمنان فرضی، تفاوتی هم نمی‌کند برنده باشد یا بازنده. در هر صورتی بر این باور است که عده‌ای نمی‌خواهند او و تیمش نتیجه بگیرند. باوری که هیچ ارتباطی به حضور او روی نیمکت تیم ملی ندارد، چرا که تمام دیالوگ‌هایی که این مدت به عنوان سرمربی تیم‌ملی به زبان آورده، پیش از آن به عنوان سرمربی هر تیمی که هدایتش را به عهده داشته، بیان کرده بود. اما این فرارهای رو به جلو نمی‌تواند این مهم را به دست فراموشی سپارد که سرمربی تیم ملی یک عذرخواهی به مردم بدهکار است. قبل از اعزام تیم‌ملی به جام جهانی گفتیم که قلعه‌نویی اسیر آمار و ارقام است و در پاسخ به هر سوآلی آنها را پیش می‌کشد، چرا که قبل و بعد از هر بازی صرفاً به ارانه آمار و ارقام می‌پرداخت و صداشته‌گله از آنهاپی که مدعی بود هرگز نمی‌خواهند تیم ملی راهی جام جهانی شود! مسئله‌ای که طی این مدت حتی به دستیاران او هم سرایت کرده، به‌طوری که بعد از پایان این تیم‌ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۲۶، هومن افاضلی در پاسخ هر سوآلی مشتکی آمار و ارقام تحویل می‌داد و درست‌مثل سرمربی تیم بر این باور بود که نتایج کسب شده در مرحله گروهی جام جهانی بهترین بوده است. البته حق با او بود؛ تیم قلعه‌نویی تنها تیمی بود که نتیجه هیچ یک از سه بازی مرحله گروهی را واگذار نکرد، اما او هم درست‌مثل نفرت قبل در صعود از این مرحله بازنده بود. ولی سه تساوی مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر می‌بینم، این است که تیم خیلی زود دست از جنگیدن برمی‌دارد. اولین سؤال من این است که میل و اشتیاق برای پیشرفت کجاست، چون فصل گذشته تصمیم گرفتیم در داخل تیم و در روند تغییر نسل، تغییراتی ایجاد کنیم، ما در جام جهانی عملکرد خوبی داشتیم، نه عالی، فقط خوب. باید صادق باشیم. در قهرمانی جهان تا حدی هم خوش‌شانس بودیم. رقابت‌ها با مرحله گروهی آغاز شد و گروه سختی هم نداشتیم، اما در بازی آخر همان گروه هم مقابل فیلیپین در دقایق پایانی به سختی موفق به کسب پیروزی شدیم. ولی مقابل چک، هر چند از حریف پیش افتادیم، اما در نهایت ناگهان تسلیم شدیم. این مسئله چیزی است که باید آن را بپذیریم، اما مهم‌تر از آن این است که باید آن را درک کنیم. اگر نتوانیم دلیل این اتفاق را بفهمیم، آینده‌ای نخواهیم داشت، چون تا زمانی که شرایط را به‌درستی درک نکنیم، هرگز نمی‌توانیم برای آن راه‌حلی پیدا کنیم.»

اسپانیا و ستاره‌هایش رؤیای ۱۶ ساله را محقق ساختند

لاروخا شایسته قهرمانی

دلافونته سومین سرمربی تاریخ است که هر دو قهرمانی جهانی و قارای (یورو ۲۰۲۴) را تصاحب کرده است. لوئیز دلافونته از سال ۲۰۲۲ تیمش را به شکست نخوردن عادت داد، تا جایی که اسپانیا با ثبت ۲۸ بازی بدون باخت (از مارس ۲۰۲۴) رکورد ایتالیا (۳۷ بازی بدون باخت) را شکست.

بهترین‌های جهان

اهدای جوایز بهترین‌ها به ستاره‌های تیم قهرمان اصلاً عجیب نبود. تیم‌ملی اسپانیا بهترین خط دفاع جام

را در اختیار داشت، در سی و هشتمین بازی متوالی شکست نخورد و در فینال هم جوری دست و پای مسی و هم تیمی‌هایش را بست که قهرمان دوره گذشته چاره‌ای جز دفاع نداشت. ۲۰ شوت در چارچوب اسپانیا در مقابل تنها دو شوت آلبی سلسسته این برتری را به وضوح نشان داد. رودری هافبک تیم قهرمان بهترین بازیکن جام جهانی لقب گرفت و توپ طلای این رقابت‌ها را دریافت کرد. اوانی سیمون سنگربان اسپانیا دستکش طلای جام ۲۰۲۶ را به دست آورد. جایزه بهترین بازیکن جوان جام جهانی هم به پائو کوپارسی مدافع ۱۹ ساله ماتادورها تعلق گرفت.

تمجید از مارتینز

مرد ۶۳ ساله با اینکه از قهرمانی تیمش سرر پا با نمی‌شناخت، اما تمجید از تیم رقیب را فراموش نکرد. لوئیز دلافونته، امیلیانو مارتینز را عامل سخت شدن پیروزی در فینال جام جهانی خواند: «شایسته پیروزی

شیواندروزی

فتح جام جهانی ۲۰۲۶ روایی بود که ما تادورها با ستاره‌ها و رهبری لوئیز دلافونته به واقعیت تبدیل کردند.

تیم‌ملی اسپانیا برای آنکه تیر خلاص را بر پیکر آرژانتین بی‌جان و بی‌جان بزند، همه دنیا را تا دقیقه ۱۰۶ بازی چشم‌انتظار نگه داشت و فران تورس تنها گلزن فینال جام جهانی ۲۰۲۶ لقب گرفت.

۱۶ سال صبر

لاروخا تا قبل از این، فقط یک‌بار طعم قهرمانی در جام جهانی را چشیده بود و از آن زمان ۱۶ سال گذشت تا آنها دوباره قدرت خود را به رخ دنیا بکشند. اسپانیا تیمی که فقط یک‌بار دروازه‌اش باز شد و همه جوایز برترین‌ها را درو کرد، از جام ۲۰۱۰ پیشرفت چشمگیری داشت و قهرمانی ۲۰۲۶ و صدرنشینی در رنکینگ فیفا حاصل همین پیشرفت است.

دلافونته محبوب

قهرمانی جام جهانی ۲۰۱۰ با ویسنته دل بوسکه به ارمان آمد و قهرمانی ۲۰۲۶ با رهبری دلافونته. سرمربی محبوب این روزهای اسپانیا به جمع رکوردداران پیوست، ماتادورها با هدایت دل‌بوسکه قهرمان یورو ۲۰۱۲ شدند و قبل از آن هم این تیم با سرمربیگری هلموت شون، قهرمانی یورو ۱۹۷۲ و جام جهانی ۱۹۷۴ را به دست آورده بود. حالا هم

بازتاب شمیم رضوان

اعتراف پیتز به ایراد شاگردانش زود تسلیم می‌شویم

تیم ملی والیبال ایران جنگیدن تا سوت پایان را فراموش کرده، شاید به همین دلیل هم بود که بارها و بارها با وجود جلو بودن از حریف چه در بازی و چه هر ست، عقب افتاد و در نهایت نتیجه را واگذار کرد، درست مثل بازی با ترکیه چون می‌دانست قرار نیست تغییری در جدول ایجاد کند، در اوج بی‌انگیزگی بازی کرد تا با شکست این رقابت‌ها را ترک کند. مسئله‌ای که داد پیاتز را در آورد. همان سرمربی که در پایان بازی با اسلوونی جهت حفظ روحیه و انگیزه شاگردانش هم که شده بود تأکید کرد به آنها افتخار می‌کند، اما حتی حمایت‌های لفظی سرمربی ایتالیایی نیمکت ایران هم نتوانست تغییری در اصل موضوع ایجاد کند، به طوری که بی‌انگیزگی بازیکنان تیم ملی والیبال در مصاف با ترکیه و تسلیم شدن زودهنگام آنها غیرقابل انکار بود و قبل از هر کارشناس و رسانه‌ای، انتقاد تند و تیز سرمربی تیم را به دنبال داشت. او که در جریان بازی مکرراً سر شاگردانش فریاد زد که اگر علاقه‌ای برای بازی کردن ندارید از زمین خارج شوید، در پایان بازی نیز همین مسئله را دلیل باخت تیمش خواند: «مشکل اصلی این است که ما خیلی زود تسلیم می‌شویم. این

چیزی است که نه می‌توانم بپذیرم و نه در کش کنم. فرقی هم نمی‌کند چه کسی داخل زمین باشد و چه کسی بیرون زمین، چیزی که من می‌بینم، این است که تیم خیلی زود دست از جنگیدن برمی‌دارد. اولین سؤال من این است که میل و اشتیاق برای پیشرفت کجاست، چون فصل گذشته تصمیم گرفتیم در داخل تیم و در روند تغییر نسل، تغییراتی ایجاد کنیم، ما در جام جهانی عملکرد خوبی داشتیم، نه عالی، فقط خوب. باید صادق باشیم. در قهرمانی جهان تا حدی هم خوش‌شانس بودیم. رقابت‌ها با مرحله گروهی آغاز شد و گروه سختی هم نداشتیم، اما در بازی آخر همان گروه هم مقابل فیلیپین در دقایق پایانی به سختی موفق به کسب پیروزی شدیم. ولی مقابل چک، هر چند از حریف پیش افتادیم، اما در نهایت ناگهان تسلیم شدیم. این مسئله چیزی است که باید آن را بپذیریم، اما مهم‌تر از آن این است که باید آن را درک کنیم. اگر نتوانیم دلیل این اتفاق را بفهمیم، آینده‌ای نخواهیم داشت، چون تا زمانی که شرایط را به‌درستی درک نکنیم، هرگز نمی‌توانیم برای آن راه‌حلی پیدا کنیم.»